

Автор Кашаник Богдан

Вітер чи вогонь?
Они стреляли днём.
Ницість і божевілля.
Переступили границю.

Холод обплутує зсередини
А время поджигает.
Міцність стоїть у зеніті
А мысли далеко не с нами.

День чи три, я збився відучора
Сеть и связь пленили самозабвенно.
Герць посеред поля
Миг, не в небе, слава Богу.

11.03.2022

Смерть поруч.
Ходить по країні
І дихає спільно:
Одним із екранів,
Іншим із вікон,
А третім взагалі – просто з-над голови.

До неї ближче за крок.
І може бути, що комусь це буде за урок?
Ет, ні. Їй років сотні кубічних не метрів,
А у Маріуполі, на ганку, біля майбутніх яблук, зібралось віче. Вічне!

А сонце! Яке у березні сонце!
Тамуючи обрис замерзлих шкір,
Люди моляться, бідкаються, жахаються та не складаються
У Родзинковому окрузі, що на Слобожанщині.

Облудним «героям» не місце тут.
А біль за тобою ще довго гарсатиме
І впаде. І встане. І буде до краю
Світити всім сонце із жовто-синього гаю!

22.03.2022

Пташки співають –
А там вмирають.
Дерева вбираються, готуються,
А ліс мовчить.

За день чи два
Морок не минає.
Яри наповнюються, коливаються,
А згадки на очах мокріють.

10.04.2022

По дванадцятій опівночі.
Лле. Заливає.
У великодню ніч.
Христос перемагає.
Україну сльозами омиває.
Біль переймає.
Ніч і смерть долає.
Ще трохи. Ще мить.
Засяє Господь посеред гробу,
Щезне і роса на сонці, браття-герої!

24.04.2022

Ненавиджу.
Сидячи за столом
Попиваючи чай
У теплі зберігаючись.
Горе долом.
Землею стікаючи
Думок позбавляючи
Злість скрипить хором.
Блищить срібло.
Напад готувався з-під спин.
Хрестами милувався.
Христом зруйнувався.

23.04.2022